

Nærings og fiskeridepartementet
Postboks 6090 Dep, 0032 Oslo
Næringspolitisk avdeling
postmottak@nfd.dep.no

OKEA ASA

Kongens gate 8
7011 Trondheim
Adr: 7011 Trondheim
Tel: +47 73 52 52 22
Email: okea@okea.no
Org.nr: NO 915 419 062

Deres ref.: 24/6151

28. oktober 2024

Høringsbrev om Net-zero Industry Act

Dette høringsbrevet er på vegne av følgende selskaper:

OKEA ASA
Repsol Norge AS
Petrolia NOCO AS
Kistos Energy (Norway) AS
Pandion Energy AS
JAPEX Norge AS
Concedo AS

Vi viser til Nærings- og fiskeridepartementets høringsbrev av 26. september 2024 om Net-zero Industry Act med svarfrist 28. oktober 2024.

Net-zero Industry Act (Forordningen) er vedtatt for å styrke Europas fremstilling av nettonullteknologiprodukter slik at EU bevarer sin konkurranseevne gjennom innovasjon, særlig med tanke på nettonull teknologier.

Bærebjelkene i Forordningen er blant annet å forenkle og strømlinjeforme prosedyrer for godkjenning av nettonullteknologi, fremme investeringer og finansiere nettonullteknologi som er relevant for den grønne og digitale omstillingen, øke antallet velkvalifiserte arbeidstakere i sektoren for nullutslipp energiteknologier, samt å styrke handel og diversifisering av forsyningskjeden av kritiske råstoffer. Hoveddelen av Forordningen fremstår som fornuftig for å styrke EUs utvikling av nullutslippsteknologi.

Det fremgår av innledningen til Forordningen at EU anser den som EØS-relevant.

I tillegg til ovennevnte inneholder Forordningen også en del som omhandler CO₂-lagring, og vi vil begrense høringsuttalelsen til dette. EU har en ambisjon om 50 millioner tonn årlig CO₂-lagring som en støtte til dekarboniseringen av EUs industrier. Dette skal gjøres ved å pålegge alle enkeltselskaper i EU som driver produksjon av olje og gass å ta sin pro rata andel av dette lagringsbehovet basert på andelen deres produksjon av olje og gass utgjør ift. den totale produksjonen i EU i perioden 2020-2023. Det fremgår av Forordningen at når den er innarbeidet i EØS-avtalen, skal CO₂-injeksjonskapasiteten justeres, som vil bety økes og/eller fordeles på hele EØS-området. Det er verdt å påpeke at norsk produksjon av olje og gass er betydelig større enn hele den samlede produksjonen i EU.

EU ser ut til å være av den oppfatning at det ikke eksisterer tilstrekkelig lagringskapasitet i EU for at de skal nå sin ambisjon om årlig lagring av CO₂. Det

er vår forståelse at lagringskapasiteten på norsk kontinentalsokkel vil måtte spille en avgjørende rolle for lagring av CO₂ fra EU. Lagring av CO₂ på den norske kontinentalsokkelen defineres som utnyttelse av Norges naturressurser, og vil måtte foregå med hjemmel i «kontinentalsokkeloven» av 21. juni 1963 nr. 12, jf. «CO₂-lagringsforskriften» av 5. desember 2014 nr. 1517.

Norske myndigheter har siden EØS-avtalens ikrafttreden hatt det standpunkt at den norske kontinentalsokkelen, og utnyttelse av naturressursene på sokkelen er unntatt fra EØS-avtalen. Vi stiller oss bak Norges etablerte posisjon om at det geografiske virkeområdet for EØS-avtalen er på territoriet til EFTA-statene, jf. EØS-avtalen artikkel 126 nr. 1 og NOU 2024:7 Norge og EØS hvor det presiseres at «EØS-avtalen gjelder på Norges landterritorium, indre farvann og territorialfarvann, men ikke økonomisk sone, kontinentalsokkel, eller det åpne hav». Det er viktig at Norge holder fast på at EØS-avtalen ikke har anvendelse på kontinentalsokkelen.

Dersom Forordningen gjøres EØS-relevant vil det kunne påføre norske olje- og gasselskaper svært store forpliktelser og kostnader som kan ha betydelige konsekvenser for ressursutnyttelsen og lønnsomheten av petroleumsvirksomheten på norsk sokkel, for den enkelte rettighetshaver og i sum for den norske stat.

Forordningen tar ikke hensyn til norske forhold hverken når det gjelder det etablerte systemet i Norge for opprettelse av lagringskapasitet, eller når det gjelder strategi og regulering for å redusere utslipp på norsk sokkel.

Norge har allerede en svært ambisiøs politikk og regulering av lagringskapasitet basert på kommersielle vilkår. På norsk sokkel har det i de senere årene blitt tildelt store områder for etablering av lagringskapasitet og en rekke selskaper jobber aktivt med dette, både olje- og gassprodusenter og andre selskaper. Hovedutfordringen er så langt vi kan se ikke tilgang på mulige lagerkapasitet i Norge, men fangst og transport av CO₂ til lagring. Northern Lights ble åpnet 26 september 2024 mens lagring er planlagt sommeren 2025.

Å pålegge alle selskaper med produksjon av olje og gass i Norge en forpliktelse til å stille til rådighet lager, tar ikke hensyn til hva som faktisk skjer på norsk sokkel mht. CO₂-lagring. Det vil derimot kunne føre til betydelige forpliktelser for norske olje- og gasselskaper ved å pålegge dem potensielt svært store investeringer (eller bøter) uten at det nødvendigvis foreligger noe kommersielt grunnlag for slike investeringer. Northern Lights har allerede kostet mange milliarder kroner i investeringer for en lagringskapasitet på ca. 1,5 millioner tonn årlig. Avhengig av hvilken lagringsforpliktelse Norge påtar seg, vil dette, som nevnt over, kunne få svært stor betydning for kostnadene ved produksjon av olje og gass på norsk sokkel. Den norske staten vil, gjennom skattesystemet og eierskap i Petoro og Equinor, måtte ta mesteparten av disse kostnadene.

Når det gjelder utslipp ved produksjon av olje og gass på norsk kontinentalsokkel er olje- og gasselskapene allerede underlagt et mye strengere regelverk enn olje- og gasselskaper i EU hva gjelder CO₂-utslipp. Industrien har en særnorsk CO₂-avgift, og kjøper i tillegg kvoter. Olje- og gassindustrien i Norge er også en foregangsnæring for å dekarbonisere egen produksjon gjennom bla. forbud mot faking av gass samt omfattende og kostbare elektrifiseringsprosjekter.

Norges ambisiøse strategi for dekarbonisering av olje- og gassvirksomheten er ikke hensyntatt i Forordningen hvor det kun skal gjøres en proratarisk vektning basert på produksjon uten at karbonintensiteten er vektlagt.

Det er også andre forhold knyttet til lagringsplikten i Forordningen som er problematiske og/eller uklare slik som blant annet utregning av det endelige

volumet, likebehandling, tidsfristen for norske rettighetshavere og tilbakevirkning, herunder endring av eierskap i produserende felt i perioden 2020-2023.

I tillegg fremstår den delen av Forordningen som gjelder lagring av CO2 som umoden og ikke tilstrekkelig konsekvensutredet. Ettersom Forordningen kan ha svært store konsekvenser for Norge, må det gjøres en grundig vurdering av rekkevidden også med tanke på fremtidige økning av forpliktelsene sett hen til de store ambisjoner EU har. Vi er opptatt av at norske rettighetshavere ikke ender opp med å bære ansvaret for EUs egne utslippsmål, noe som i så fall vil være et avvik fra det etablerte «forurensar betaler»-prinsippet og likebehandlingsprinsippet.

Vi ber på denne bakgrunn Nærings- og fiskeridepartementet om å opprettholde Norges posisjon om at EØS-avtalen ikke har anvendelse på den norske kontinentalsokkelen slik at CO2-delen av Forordningen i så fall tas ut dersom Norge implementerer Forordningen. Vi stiller oss gjerne til disposisjon for en dialog om ovennevnte.

Med vennlig hilsen,

OKEA ASA

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'S. Liknes', positioned above a horizontal line.

Svein J. Liknes
CEO